

ZDOLNOŚĆ REPRODUKCYJNA KNURÓW RASY WBA W WOJEWÓDZTWIE BYDGOSKIM*

L. Wałkowski

Zakład Sztucznej Inseminacji i Zwalczania Bezpłodności Instytutu Weterynarii,
Bydgoszcz

Kierownik: prof. dr Lech Jaśkowski

Statystyka zootechniczna województwa bydgoskiego wskazywała na rosnącą liczbę knurów usuwanych przedwcześnie z hodowli wskutek nieprzydatności rozplodowej. Na przełomie roku 1964 i 1965 przeprowadzono badania 136 knurów. Dokonano oceny zachowania płciowego, od niektórych pobrano i zbadano nasienie. Z 136 knurów zgłoszonych do badania 41 w okresie poprzedzającym badanie kryło lochy, a w czasie badania oddało nasienie do sztucznej pochwy. Z 95 knurów niezdolnych do krycia 15 oddało nasienie do sztucznej pochwy, jednakże i u tych wystąpiły odchylenia od normalnej kopulacji.

Knury niepłodne, lub o obniżonej płodności dawały ejakulatory średnio mniejsze, niż knury płodne, nasienie odbarwiało dłużej błękit metylenowy i zawierało więcej zmian patologicznych pierwotnych i wtórnych. U 2 stwierdzono azoospermię. 6 knurów o obniżonej płodności dało nasienie nie odbiegające charakterem od nasienia knurów płodnych.

U 80 knurów, które nie oddały nasienia do sztucznej pochwy w czasie badania, stwierdzono następujące zaburzenia w zachowaniu płciowym: 26 knurów (32,5%) wykazało całkowity brak popędu płciowego, 13 knurów (16,2%) brak erekcji, 18 knurów (22,5%) brak ruchów kopulacyjnych, 6 knurów (7,5%) brak ejakulacji i 4 knury (5,0%) brak wydzielania nasienia, przy zachowaniu skurczów ejakulacyjnych.

Z 52 knurów, które oddały nasienie w czasie badania, 9 uznano za przydatne do rozplodu.

* Praca opublikowana: L. Wałkowski, Niepłodność i obniżona płodność u knurów rasy WBA w woj. bydgoskim, Pol. Arch. wet. (1967) 11 (1): 171—184.